

ANY VI

NÚM. 279

BARCELONA 29 DECEMBRE 1893

Estant á las darrerias
d' un any que 'ns ha dut tan dany,
fentnos tantas picardias,
'ls hi desitxo un nou any
plé de ditxas y alegrias.

CRÓNICA DE LA SETMANA

VA arribar lo vintitres de Decembre y ab ell lo sorteig de la Loteria Nacional.

Y la capritxosa sort va voler que 'l primer premi fos del número 31892.

¡31892! ¡31892! Veritat que es un número molt simpàtic. Ara que 'l veyém nos sembla impossible que no endevinessim qu' havia de ser ell y cap mes! 'afortunat. ¡Que cándidos han sigut 'ls que fiaren lo seu benestar en un cap y qu'! ¡Que ximplers 'ls que s' entretingueren fent combinacions ab las xifras dels seus bitllets, deduhint d' ellas que la grossa per ells seria!

No hi ha altra combinació possible que la que resulta de la suma de las xifras del 31892.

Lo sorteig tenia de efectuarse lo día 23 de Decembre.

¿No 'ls diu res aquesta fetxa?

Fassin lo favor de sumar las cifras del 31892 y veuran que $3+1+8+9+2 = 23$.

De manera que 23 es la suma y 23 la fetxa del sorteig, coincidencia que 'ns diu ab tota claretat que la sort no podia ser d' altre número que del 31892.

Y si bé altres bitllets tenian igual suma y s' han vist desayrats, los seus propietaris son los que allunyaren la sort, perque no van tenir lo presentiment que tingué lo carnicer de Saragossa, circumstancia essencialissima en los temps actuals, en los que hasta pera escriure un bon drama s' ha de recorre al presentiment.

Que té de particular que haventhi en lo drama *La Intrusa*, celebrat per tots los modernistas, un vellet cego que hi veu mes que 'ls altres personatjes de l' obra, il·luminat no mes per un presentiment meravellós, que un carnicer de Saragossa, mentres se trobava pesant una llonsa, presentís que la grossa podia lograrla únicament lo número 31892.

Un carnicer es una persona de carn y ossos com las altrás, y fins si 's vol de mes ossos y mes carn contant los dels bous y ovelles que expén; y pot permetres lo luxu de tenir presentiments com un cego, y mes profitosos encare, degut á que, alguna cosa ha de valer al seu favor lo possehir ma vista en bon estat.

¡N' hi ha molts que no volen creure en bruixas!

Donchs nosaltres, si.

Un amic nostre va tenir lo presentiment de que la dida d' un seu fill de bolqués treuria la grossa, y va endevinarho. No hi ha hagut día que no l' hagi treta.

Nosaltres tinguerém també lo presentiment de que treuriam... y no 'ns equivocarem. Havem tret unas quantas pessetas de la butxaca; qu' encare que tornin *las oscuras golondrinas*, ellas no tornarán.

Moltas donas desde las finestras del celobert, han tret també. Los drapets al sol.

Y molts dels que se 'ls va indisposar lo dinar de Nadal, no hi ha necessitat de dir lo que va passarlos.

De modo que 'ls presentiments no fallan. Lo que pren un bitllet siga de la rifa que 's vulga, mentres li costa quartos, pot estar convensut de que ja ha tret... ara de si s' en posará ó no alguna cosa á la butxaca, no 'n responém.

'L que ha tret ben be 'l bé, ab lo pare de la seva xicota, es un pobre enamorat madrileny.

Segons comptan los diaris, un jove anomenat S. P.

sostenia feya temps relacions amorosas ab una barbianna de 16 anys anomenada L. G.

Lo pare d' aquesta s' oposava á las relacions, si bé la oposició no era molt extremada, medi adoptat per molts pares pera que 'ls pretendents de las sevas fillas vagin mes depressa á casarse, puig es cosa corrent que si als joves no se 'ls posa cara seria no 's cansan may de festejar, y escalfar cadíras.

Aixis es que 'l jove madrileny pensava: quan diguí al futur sogre, tal día 'm caso, posará cara rissuenya y hasta es capás de menjarse á petons y de dirme gendre magnánim.

Pero... ¡ni por esas!

Tiradas las amonestacions y fixat lo día de la boda lo jove va convidar al sogre malhumorat á assistir á la festa.

Contestació del gueto:

Ja t' hi dit que no 'm dona la gana; y t' adverteixo que si estich de mala lluna, avants de que passeu la de mel, us tinch de fer un cap nou.

Lo jove estava disposat á anar á pesar de tot al sacrifici, y va insistir en que 'l pare de la seva estimada assistís á la boda.

Nova negativa.

—¿Be deura donarli alguna cosa á la seva filla?—va preguntar lo jove bondadós.

—Un fart de garrotadas per teni 'l mal gust de casarse ab tú. ¡Que la pujariam drete la paret! Lo que has de fer es entregarme las arracadas que porta avants de durla á la iglesia, y si massa m' enfadas; hasta la camisa y las mitjas.

Lo novio va cumplir l' encàrrech que li havia fet l' avestrús del seu sogre, creyent ab aixó qu' haurian terminat tots los obstacles.

Pero, vetaqui, qu' aquest jove tan desgraciat va tenir la mala sombra d' anarse á casar á la iglesia dels Dolors, sense presentir, que 'l nom de Dolors podia portarli la mala astrugancia, deixantlo *adolorit* per uns quants dias.

Quan la xicota va haver acabat de confessarse y comensava á ferho 'l novio, va presentarse 'l pare y comensá á bofetejarla, deixantli unas galtas com un pá de nou lliuras.

Va recriminarlo lo jove per acció tan escandalosa, y ell que si, l' emprén á clatello's cantra 'l novio de la seva filla, deixantli 'l clatell més vermell que las barballeras d' un gall-d' indi.

Lo jutjat en vista de las declaracions del novio, ha extés manament de presó contra 'l rissenyo que d' aquest modo ha estomacat á la *ignocencia*.

Pero 'ls bolets, ningú 'ls treu de las galtas y clatell dels dos novios.

A nosaltres quan veyém cassos d' aquest tenor, nos passen las ganas de easarnos, perque 'l pobre que cau á las grapas d' un sogre ó sogra de tan malas intencions, ja pot ben dir que sense posar á la rifa ha tret... un passaport per l' altre barri.

¡Ha de morir á digustos!

Joves incautes: avants no 'us caseu, penseushi tota la vida, y després... penseushi altre tant.

Us ho diu un home casat.

LLICENCIAT VIDRIERAS.

SONET

Al amich J. BARBANY (Pepet del Carril)

Ja que 'l Sol se n' ha anat cap á la po-
 Ja que la nit comensa sentne tri-
 Ja que tinch lo paper tan á la vi-
 Ja que la ploma fins á mí s' aco-
 Ja que fé aná 'l bras dret poquet me co-
 Ja que 'l tinté dos pams de mí no di-
 Ja que no haig de pensar ab cap conqui-
 Ja que tinch al moment consonant d' o-
 Ja que 'l temps va passant y, es clar, se 'm ga-
 Ja qu' avuy n' es per mí un día de fe-
 Ja qu' á punt de fer versos tinch la te-
 Ja que de tú, Barbany, soch entussia-
 M' ha vingut una ideya un poch adu-
 Y ha estat... ferte un sonet. Ves si 't disgu-

sta

SALVADOR BONAVÍA.

¿Què 'ls sembla?

(EPIGRAMÀTICH)

DEYA un doctor ab gran flema
 qu' un petó d' una noyeta
 fet al mitj de la boqueta
 de tan sabrós qu' es fins crema.
 Mes jo penso qu' es manía,
 tant, que 'n tinch distinta ideya,
 y es que si á mi no me 'l feya,
 ¡allavors 'm cremaria!

S. B.

SONET (1)

Al jove poeta y amich S. BONAVÍA

SER un tronat, amich, creu que m' espa-
 puig voldria poguer viure de re-
 qui tan sols ab monjetas s' alime-
 sol tenir á tot' hora gran carpa-
 Quan sento que algun ser alegre ca-
 y fa eontinuament cara conte-
 sent un *pérdis* com jo, 'par que alime-
 'l seu cos ab cansóns, y aixó m' enca-
 Jo no puch ferho, no, tinch massa to-
 la clepsa y 'l cor negre com la ti-
 puig de tots mos torments ne porto co-
 com si 'ls tingués clavats ab una ci-
 dintre 'l cervell, igual que 'l foch ruhe-
 per xó lo viure aixís tan me reve-

nta

J. TARRÉ Y R.

(1) Casi tots los consonants son los mateixos que 'ls del sonet que dit senyor va dedicarme en lo n.º 276.

AL 1893.

V AJA, alante, any de tragerias,
 d' incendis y d' explossions,
 de tractats y de cuestiones;
 de mal-de-caps y miserias.

Vaja, adéu, any, si te 'n vás;
 ni may que tornis, *pastera*.
 Anyots d' aquesta manera
 per fúme'ls; no 'n volém pas.

Bé n' has mogut prou de brega
 durant lo téu trist regnat...
 ¡Y sempre tant desgraciad!
 D' aixó 'n dich estar de *pega*.

Recordant qualsevol fetxa
 de ta vida accidentada,
 se 'ns apareix apagada
 ó encesa sempre una metxa.

Deixant successor apart
 naturals, de mala rassa,
 delinquent has faltat massa:
 d' anys com tú.. ¡Deu nos 'n guard!

Vull dir que ta sort fatal
 t' ha fet ser, á més d' horrible,
 traydor—qu' es lo més sensible—
explotador, criminal.

'Ls anys, si 's vol observar,
 corren, volan ab temps breu;
 empró, tú, ¡mare de Deu
 y que has trigat á passar!

Y que no son nous y vuyts,
 que no hém guanyat prou per sustos:
 de rebre tants, tants disgustos,
 ja n' estávam farts y cuyts.

No arrivo á entendre quin astre.
 t' ha guiat, any perdulari;
 créume qu' en lo calendari
 hi haurás deixat un mal rastre.

Arri allál Vés, toca 'l dos,
 que no ets digne de contarte
 ni tan sols de registrarte,
 per bárbaro, escandalós....

Si á las ollas (com se diu)
 solen assemblarshi 'ls testos,
 vésten ab ton fill... ¡y llestos!
 que aixó no es viure ¿sentiu?

¡Al infern, any de tragerias,
 d' incendis y d' explossions,
 de tractats y de cuestiones,
 de mal-de-caps y miserias!

PEPET DEL CARRIL.

DEL MEU CALaix

L' aymo tant y es tan hermosa
 Sa filla, senyor Massiá,
 Que li vinch á demaná
 Per ferla de cor ma esposa.

—Bells pensaments, ben descrits;
 Pero ab que *conta* vosté?
 —No se contar gayre bé,
 y... comprén... *conto* ab los dits.

AMADEO PUNSODA.

ENTRADA D' HIVERN

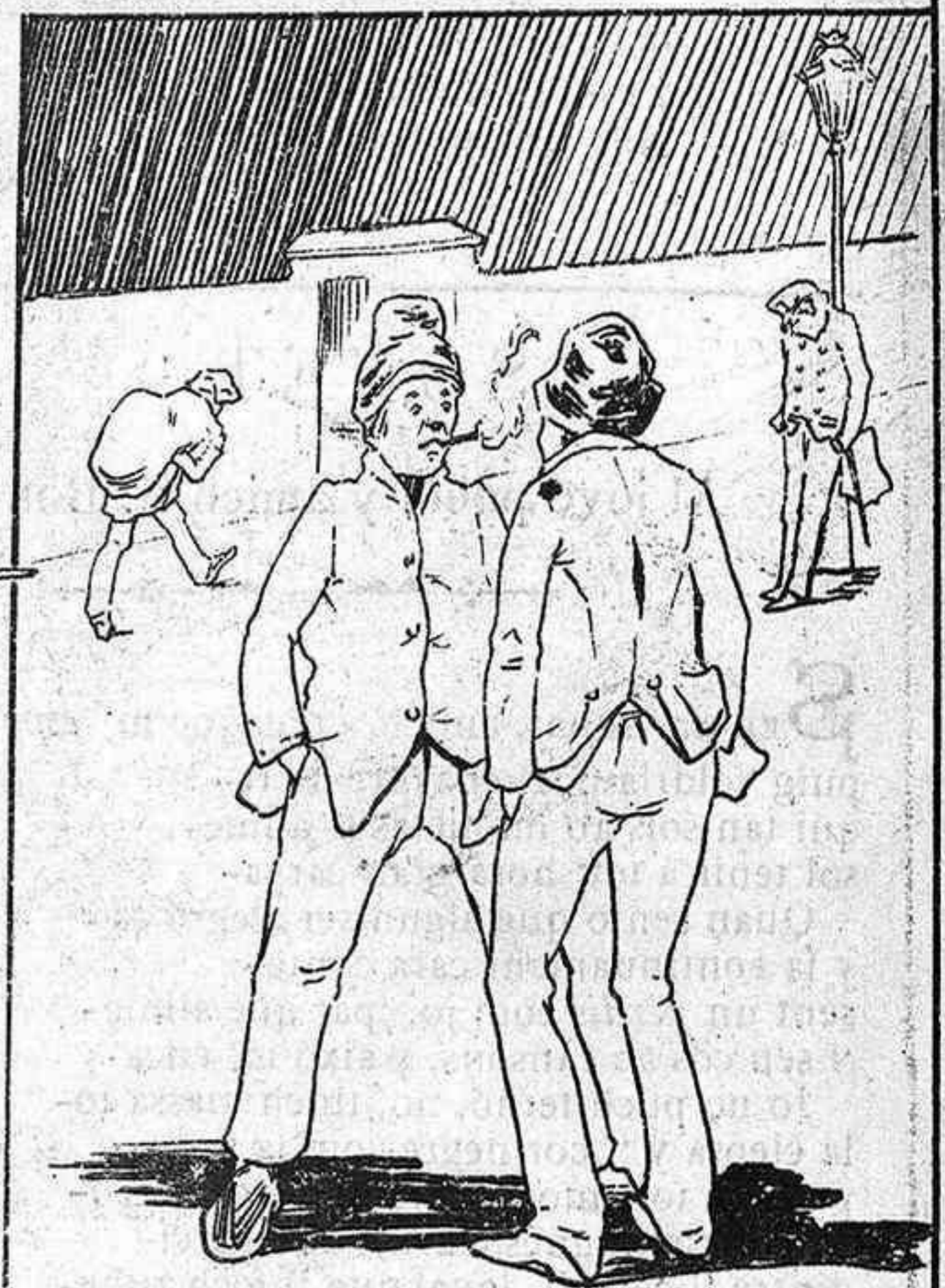
—Diu ma germana que 'm dongui un boniato.
—Com lo vol?
—Llarch y groixut.

—¿Que tal 'l gall d' indi, Maria?
—Ay filla, ja fa molt temps que en lo meu cos no hi entra tall de cap mena.

—Aquest vent fa com 'n Pepet... quina taleya!

—Noy fa molt fret... tant qu' hasta 't volia dir si 't faria res de deixarme dormi ab la teva dona.
—No pot ser... Ara m' hi has deixat tú de fret; y primer-soch jo.

SAGALBA

LOS REGIRADORS NOUS.

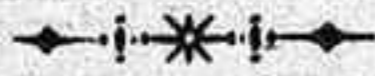

—Aveyam si ho sabrás fer be... Recordat del teu amich que al cap d' un any ja tenia una casa á l' ensanxe.

—Pot se jo n' hi tinga dugas.

EUREKA!

YA está fent los últims badalls lo 93 y tenim en porta 'l 94.

¡1893!... Tú si que 't pots vanagloriar de que t' has cebat ab nosaltres!.. ¡Qué compón lo 93 de Fransa!... Allavors va ser, es cert, una malaltia grave, pero á la fi, una sola malaltia; alló, segóns los filosóps moderns, vs tenir per objecte regenerar una societat viciada y corrompuda.. allí va ferse l' amputació d' una part pera salvarse lo tot, es á dir: va espurgarse l' arbre social fentli llensar crits de terrible dolor porque prengué nova ufana, pero l' actual 93, en lo nostre desgraciat país, ha sigut un boig qu' ha clavat garrotadas de cego sens haver conseguit més ventatja que la de fer sotregar la societat, empobrir-la, assessinar-la, y ab un horisont ple de negres núvols, que si 'l 94 no pensa de diferent modo que lo seu antecessor ja podém preparar-nos á ben morir.

Lo baláns del any qu' espira es lo del comerciant quebrat, pero ab quiebra fraudulenta, hont lo passiu es enorme ab un actiu cero. Y 's comprén... desde lo primer de Janer los encarregats del negoci ho han fet tan malament com han sapigut... la caixa á cárrech d' un dependent inexpert y endiossat ha anat com 'n Gama-zo ha volgut... los demás dependents no s' han cansat de demanar... l' encarregat del moll derrotxant per un cantó ab uns comptes que ni 'ls barcos ne valían la mitat... l' encarregat de las compras, fentlas al extranger y deixant l' industria de casa en vaga... lo qui debía fomentar las fonts de riqueza s' arreglava ab los contratistas d' obras públicas, y ab tan y tan desbarajuste, que va produhir la desconfiansa á las casas estranjerias, van retreurers aquestas fentnos pagar cinch rals per un franch, quan en altre temps mellor regida la nostra casa, un franch no valía encare una pesseta.

Per altra part la plaga anarquista elaborant, sota terra, los explossius que destrossavan al viandant pacífich y á la nina ignocenta; blancos de dugas tiranías: la de dalt y la de baix; los impostos crescuts sobre utilitats mermadas per los mateixos que los exigían; las cédulas personals á mans d' especuladors d' ofici, educats en lo cinisme de la guerra americana, exigint á *domicili* cuotas enormes á las que lo govern mateix no acudia; y l' esperit explotador del pobre, tancat en la seva oficina buscant mentalment, no ja l' arteria que á doll rajava sino las últimas venas per hont pogués rajar la poca sanch que li quedés al pobre.

¡Oh 1893 de trista memoria!... S' han de recordar de tú ab horror, tots los espanyols, desde Cadiz á Port Vendres y desde Catalunya á Extremadura; y en molt temps han de sentirse los ays de Villacañas y Santander, los udols de rabia de Montblanch y San Sebastian y los clamors d' agonía dels soldats de 'n Margallo assessinats y triturats, al peu de las chumberas per hont torna avuy á la kábila el *bajá del campo* plena la caputxa del seu albornoz de ríchs habanos y la satisfacció pintada en la seva fisonomia per haver sentit lo remor de las descargas sobre l' infortunat Ferreny al peu del fort de Cabrerizas.

¡1893!... fetxa malehida que vas á enfonzarte en la eternitat envolta ab una mortalla de sanch y llágrimas;...

busca lo teu company de la passada centuria y balleu la dansa macabra celebrant lo vostre pas per nostra societat convulsa y deixada de la má de Deu.. y tú 1894 que verge é ignocent entras á regir los destinos de l' humanitat, apiadat de la familia humana y no li trenquis las oracions y algun' altra cosa, y si de cás fes distincions, emprenentla contra los politichs embusteros que volen viure á l' esquena del pobre; reventa, si vols, al concejal lladre al acte de contar los quartos robats á la ciutat y recompensa al que trevallant y sent ciutadá honrat 's passa la vida com Deu mana, sense pendre part en aquesta social comedia hont so's luera l' astut, arter, osat y vil que no titubeja en atropellarho tot con tal de lograr los fins que 's proposa.
¡1894!... Aveyám com te portarás!

SERRALLONGA.

LA FLORISTA

RÒSSA tant com un fil d' or,
de boqueta de pinyó
y ab uns *andars* y un d' alló
qu' á tots té robat lo cor,
la Rosario cada día
passa lo matí assentada
en sa enflorada parada
del Plá de la Boqueria.
Vesteix bè y ab molta sal,
si riu, sembla un angelet,
y quan á algun gomoset
li posa una fló en lo trau,
cauhen las alas del cor
del infelís qu' ensopega...
¡Si sentissen com jemega
mentres li posan la flor!

Jo, que mes de quatre voltas
m' he trobat en sa parada,
he vist alguna vegada
á molts d' aquets pocas soltas
qu' es creuhen *Tenorios* ser
y á tot serne resistibles,
tornarse los mes sensibles
devant la belia Roser.

Vaja, que com la tal noya
no n' hi ha en tot Barcelona.
Si alló mes que sè una dona
es, per lo hermosa, una toya.

Sols té un defecte per mí
y es, qu' aquella galán mossá,
aquella nina tan ròssa
la que á tothom fa patir,
per mes que no ho sembli, á fé,
es d' una condició avara
y t' enjega ab mala cara
si no li *habillas parné*.

EUGENI MONTRA.

¿SI T' ESTIMO?

Si t' estimo vida mia?
 ¡quí ho dupta! ab tot lo meu cor;
 com podria no estimarte
 si no conéch altre amor.

Si ets tú sols qui 'm dona vida,
 la que inspira ma passió,
 la que 'm retorna la calma,
 quan m' embarga una aflicció.

Ets tú l' estrella que 'm guia,
 la que 'm dona vida y sort,
 la que á cópia de caricias
 t' has fet duenya del meu cor.

Puig mon carinyo es tan gran,
 que si 'm faltés ton arrimo,
 sucumbiria á la mort;
 ja veus nena: ¡Si t' estimo!

R. COSTA.

Anécdota

Un estudiant de filosofia qu' estava á casa seva de vacances, sopava una nit ab sa familia, qu' eran uns honrats pagesos, haventhi sobre la taula dos ous ferrats sent ells tres: pare, mare y fill, ó siga l' estudiant.

La mare, pera disculparse, va dir qu' en tot lo poble no havia trovat cap més ou perque 'n pogués tocar un per barba.

Llavors lo xicot, vo'guent *echarlas* de sabi, va dir molt satisfet:

—No hi ha qu' apurarse per tan poca cosa; per medi de las matemáticas yo arreglaré 'l conflicte.

Los pares van mirarse al seu fill sorpresos.

No hi que sorprendres, va afegir lo sabi.

—Be, pero... y cómo podrás conseguir qué hi hagi un ou pera cada hù?

—¿Cómo?... perque dos son tres.

Los pares del estudiant se 'l miravan ab la boca oberta.

Vaig á demostrarho matemáticamente, va anyadir l' estudiant.

¿Qui té dos, no té un?

—Sens dubte, va respondre 'l pare.

—¿Y dos y un no son tres?

—Cabals.

—Douchs ja veu com los ous que tenim á la taula son tres encara que sigan dos.

Los dos vells varen mirarse no acabant de comprendre.

—Pero, homes... ¡no sigan tan tontos!... va exclamar l' estudiant —¿encara no están convensuts?

—Ja seurás, va afegir lo seu pare agafant un ou y dant l' altre á la seva dona:

Tú menjat lo de las matemáticas.

UN BON PARTIT

SENYOR Andreu Mirambell:
 Havent fins á mi arriuat
 aquest mati la noticia
 de que voldria trobar
 una noya reposada
 que tingui las qualitats
 necessarias per casarse,
 vaig á parlarli formal.
 Sapiguent de bona tinta
 qu' es vosté un jove com cal,
 li vull descriure l' retrato
 de ma filla; per si acás
 li convé. S' diu Rosalia,
 te complerts vintidos anys,
 es d' hermosura un modelo,
 cregui que no trobará
 res millor; los pretendents
 se 'm presentan á grapats;
 jeperuts, escombriayres,
 mancos, bornis, sagristans,
 fins l' Yerabó; vegi, vegi,
 quins partits mes elevats.
 Travalladora, moltissim;
 va fé, en menos de cinch anys,
 uns mitjons pe l' seu padrastra
 y una punta de tres pams.
 Te una educació esmerada;
 toca molt bé 'l contrabaix,
 lo pandero, 'l violon,
 y á mes la flauta ¿qué tal?
 Encar qu' estigui abultada
 no es postis: Deu me n' reguart
 de volguerho; pot tocarho
 perque no 's cregui enganyát.
 De dot no sabem encare
 quant li podrem entregar,
 pró á la Habana tenim terras
 que valen... mes de deu rals.
 En fi, casi es impossible
 en el acte recordar
 todas sas gracias; li juro
 que satisfet quedará.
 Tindrà, á mes d' aixó, una sogra
 molt bona, y si voste sab
 espavilarse una mica,
 algún profit ne treurá.
 No ho digui pas á la noya
 perque s' podria enfadar;
 yo l' aviso pel seu bé,
 com que l' marit ya es vell... ¿sab?
 Nostra direcció es aquesta:
 Carrer dels Desamparats
 número doscents catorse
 segona porta, pis quart.
 Vingui prompte á visitarnos:
 disposi de la que aviat
 li será sogra... si vol.
 Eustaquia la Escorxagats.

QUIMÉT BORRELL.

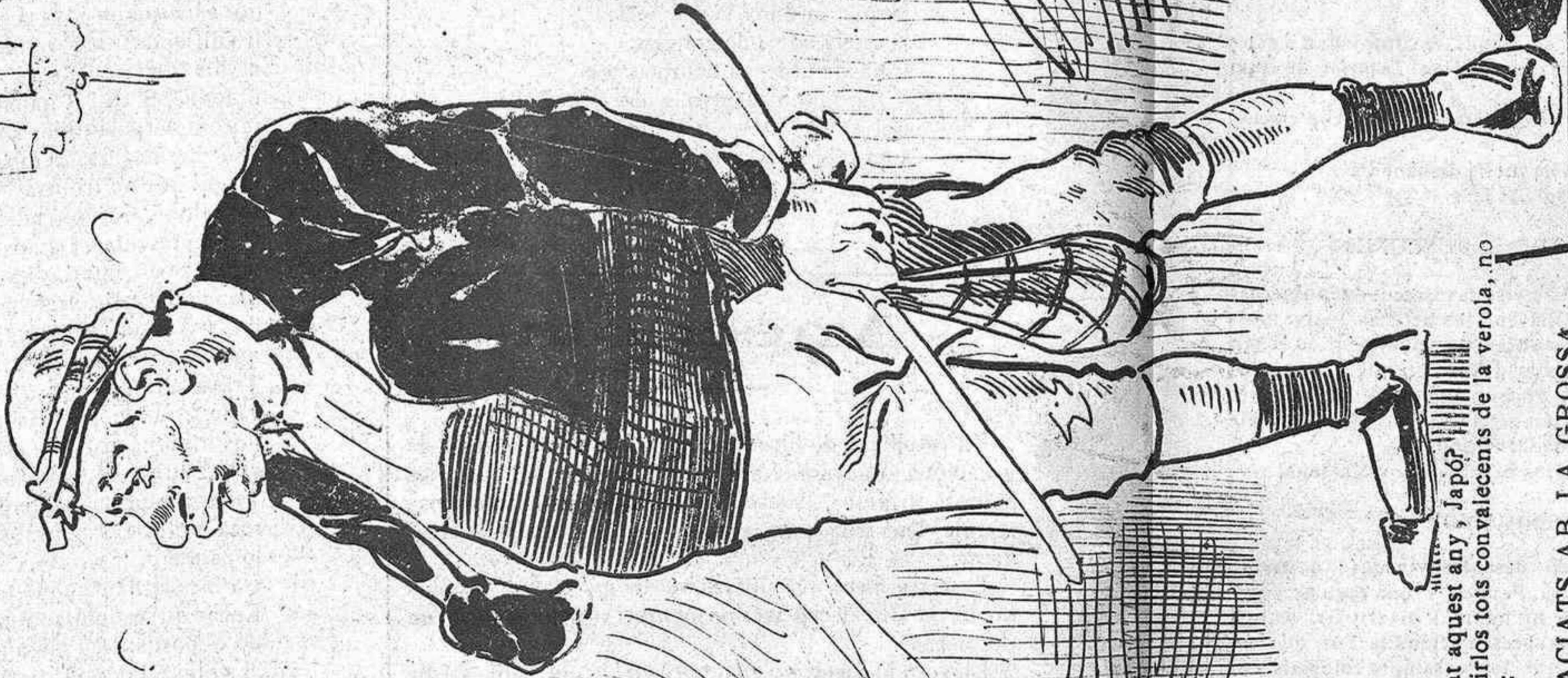

¡LA GRAN DIADA!

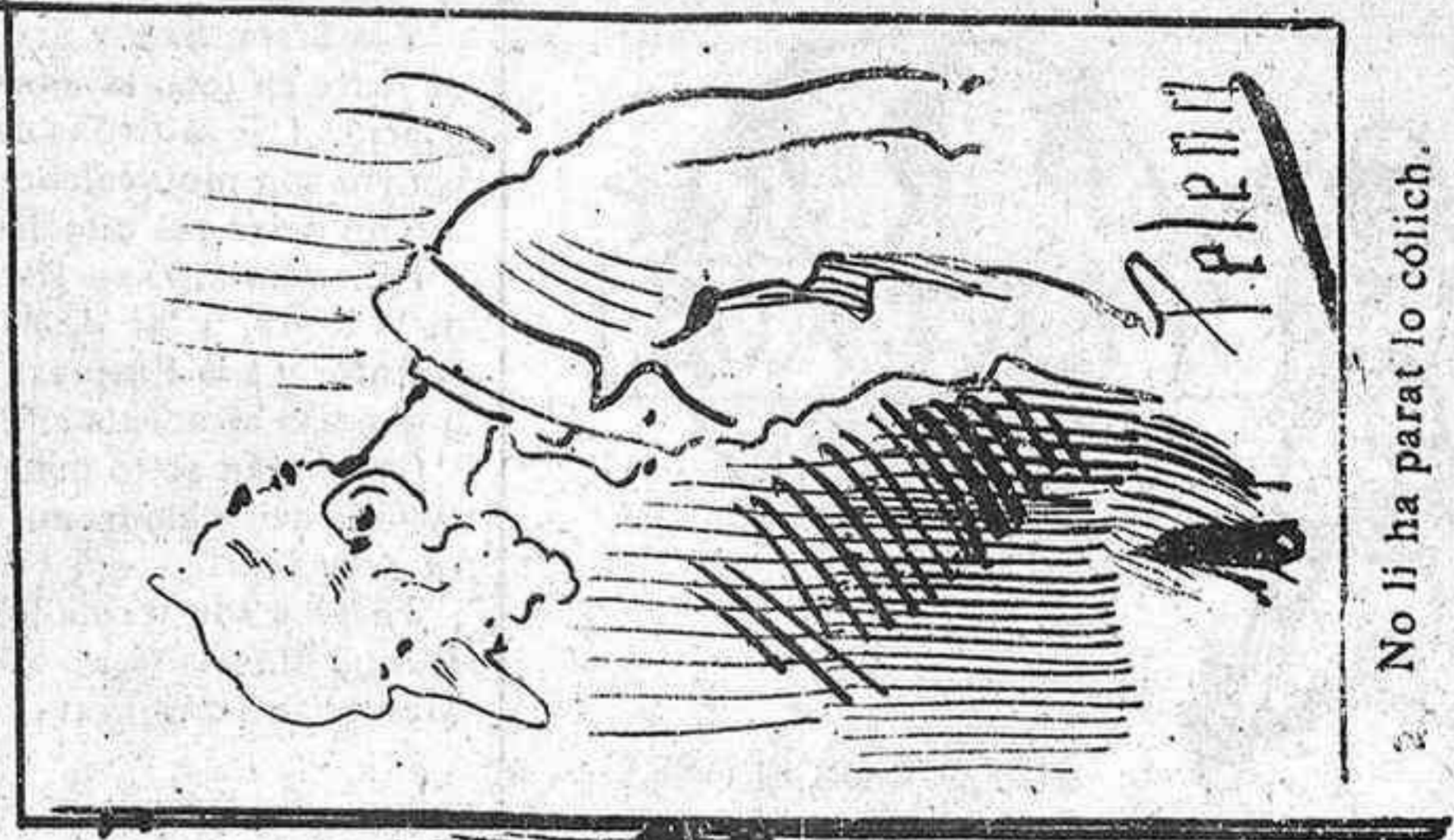

—Com ha anat aquest any, Japó?
 —Bé... per tenirlos tots convalents de la verola, no
 m' puch queixar.

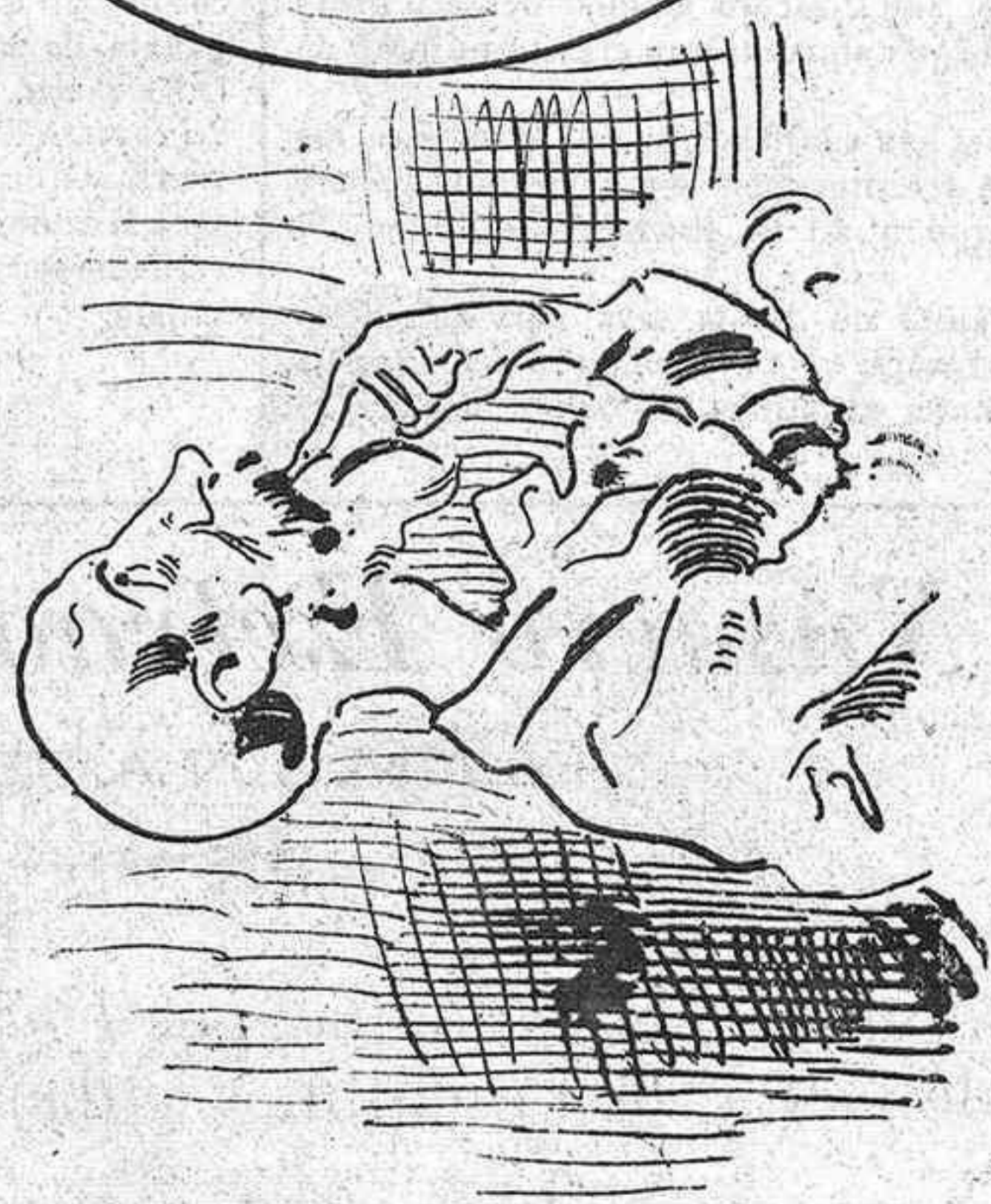
AGRACIATS AB LA GROSSA

Encara no ho vol creurer.

2. No li ha parat lo cólich.

Desde que li van dar la noticia no s' ha mogut d' aquesta posició.

DE TOT UNA MICA

—Vuy que desde la butaca 'm saludis y que ho vegi la teva dona.

—Be, be,

—¿Com ho ha sapigut *El País*?

—Ves á saberho... May falta qui li fa mal la llengua.

—Millor que no n' embarquín pera Fransa.

—¿Ja es puro?

—Ves si ho es; que jo mateix lo faig.

Castellí

EN QUICO Á LA MIQUELA

(Contestació d' una carta de la Miquela á n' en Quico)

AB una carta á la má
está en Quico pensatiu,
sense sabé 'l que farà:
¿la obrirà ó no la obrirà?
Si, que la dona li escriu.

Donchs, ¿perqué está aixís duptós?
Perque ella li vá saltar,
parlo ja d' un mes ó dos,
y ell ab rahó la vá deixar
sense dirli adéu ni adió.

Ab aixó vá fer ben fet
puig si ab ella discutia,
l' agafan, ¡pobre Quimet!
perque del primer bolet
li desfá la fesomia.

Y ell la estimava de cor:
per xó ara está conmogut
mirant la carta, ab dolor,
que li escriu son ex-amor
que serveix á «La Salut.»

La obra ab ma tremolosa
y 's queda veient visions
llegint qu' ella ¡la mocosal
ab una barra espantosa
demana satisfaccions.

¡Satisfaccions! diu en Quico,
no las mereix, la vritat,
mes per propinarli un mico
ara veurán com li esplico
com y per qué la he deixat.

—Perque estiguis ben contenta
y aprenguis un xich de viure
't contestaré ¡dolenta!

Dihent aixó 'l Quiquet s' assenta
y enfadat comensa á escriure.

Mentres li esplica la cosa,
pels del bigoti s' arrenca,
y escrivint, tant y tant gosa

«qu' á n' allí ahont la ploma posa
'l delicat paper trenca.»

Ho fá bastant malament
y ab un llenguatge tunela,
pró l' istil es contundent
y ell ja sab que la Miquela
l' entendrá perfectament.

Vejin qué deya l' escrit
d' en Quico per si 'ls hi agrada:

—«Noya tornaten al llit,
jo per tú ¡mala negada!
no vull passar cap neguit.

Creu que quan 't vaig plantar
ja sabia jo 'l perquè:

Are tu 'm vens á buscar
'l cos, volguent sapigué
'l com y ab qui 'm vas faltar.

¡Malévola! ja 'm van dir
que ab lo Badó vas sortir
per anar al ball, Miquela,
y hasta 'm jugo mitja pela
que ab ell me la vas fregar.

Jo 't duya fassió, ho conech;
pero com qu' ets tan panoli.
has jugat ab taco sech
y has espifiat ¡noya, crech
que s' ha negat l' ali-olil

Tu que tanta voluntat,
segons deyas, 'm portavas,
¡ab en Salvadó has guillat!
si tu may m' has estimát;
¡ho dasias ca m' amabas!

¡Estás molt de balsamilla!
vols cantarme la cartilla
y tu has faltat, Miqueleta,
¡creu, no abronquis la monjeta
que 't tocará 'l rebre, filla!

¡Estás bé! ¡Altre feyna hi há
que poguerme marejá!

ja sabs que soch bon xicot,
pero si 'm fás enfadá
t' endinyaré un mastegót.

Y deixant á part aixó,
't vull dir qu' en Salvadó,
aque'l fulastre pintado
crech que 't vol alzar y jo
t' aviso, veshi ab cuydado.

Ell de la muy s' en vá anar
y ab tiento l' ha fet cantar
un dels meus, qu' avuy m' ha dit
que 't volia preparar
una ratera: ¡l malehit!

Si tu no fóssis tan Paula,
sapiguent que tot aixó
qu' ara 't dích no es una faula,
á n' aquella gata-maula
li dirias turrúnó.

Si aixi ho fessis, soch capás,
per deixá ab un pam de nas
al que 'ns ha desividit,
de fer las paus, ja ho hé dit;
á veure donchs lo qué fás.

Vaja alanta, que 's fá tart
y ja 'm vé á trucá 'l Perico
per anar á fatigar;
Ja 'm dirás si hem de quedar
amichs ó nó.—Firma «Quico.»

Lo sobre diu.—D' en Quimet:
A la Miquela Guerrero
que la entregarán espero,
sino que responda, es net,
en Tóful qu' es el cartero.
Senyales.—Calle del Mut,
que es un carrerón estrany
y por mas senyas muy brut;
número seis: no es engany,
que no 's pierda.—«La Salut.»

OCLIME OILL.

Segons noticias la campanya de
'n Vico á América no donará á
aquest artista la gloria y profit que
s' esperava; á mes que ja se li ha
desfet la companyia, sabém que té
algunas diferencias ab lo Sr. Mar-
cos Zapata, que poden dur al po-
pular actor disgustos de consideració.

Hem tingut lo gust de parlar ab lo Sr. Laguia que va anar
de representant de la companyia; y lo Sr. Ortega y esposa
senyora Ricart també 's troban á Génova.

Tanta por que li feya passar lo *charco*, no cal sino que lo
viatge hagi resultat infructuós.

Llegim en los periódichs de Roma que nostra compatrio-
ta la Sra. Gilboni, tiple dramática, obté cada nit una ovació
en la ópera *Cavalleria Rusticana* que s' está representant en
lo teatro Costanzi d' aquella capital.

Felicitém coralmnt á dita artista per son nou triunfo en
sa brillant carrera artística.

Ara, ara anirém bé. *La Unió Catalanista* ja ha elegit la
junta permament pera l' any 1894, ha admés la adhesió ó
anexió de varias societats y ha designat la ciutat de Balaguer
pera la próxima assamblea.

Las *sébas* encara no se sab ahont s' encarregarán.

La qüestió anarquista de nostra localitat sembla que se está despejant de mica en mica, lo que sens dupte porta la tranquililitat als habitants de Barcelona.

Los dias de Nadal y Sant Esteve va ser gran l'aglomeració de gent en los teatros cosa qu' encara no s' havia notat desde 'ls graves sucesos del Liceo.

Apoch apoch s' anirá lluny.

Los premis grossos de la lotería de Nadal aquest any han sigut ben-reparits, y molts pobres 's recordarán ab alegría de tan agradable fetxa.

Nosaltres ni un reintegro, pero paciencia, un altre any será, y per xó felicitem de tot cor als agraciats.

Vaja... aveyam qué dirán los descontentos...

Ja tenim un' altra cosa á compte: Muley Araaf ha regalat un hermós caball á Martinez Campos, que 'l general ha acceptat.

Au... posemho á la llista: *más, un caballo.*

Ja no 's castiga als riffenyos lladres dels taulons.

S' ha inaugurat una forma nova de justicia.

Aixó anirá per haver entrat los nostres soldats en territori marroquí.

De manera qu' ara las nacions veligerants portarán tene-dors de llibres agregats al exercit ab un compte de faltas ab lo seu corresponent «debe y haber».

¡Lo que sab lo nostre general!

La Dinastia s' enfada contra El País per l' article publicat per aquest diari madrilenyo.

Home, si *El País* no té rahó, allavoras s' ha d' enfadar.

Volem dir: després de las demostracions.

Després que lo que diu *El País* ben clar y sense embuts, 's deya *sotto voce* por *paseos, caminos y canales.*

Ay, ay... ¿que no se 'n recorda?

Secció Regiliosa

SANT DEL DIA:

Santa Claritat

Gran festivitat á l' *iglesia municipal*; predicará lo pare *Pais* pintant las excelencias dels obrers que 's cuidaban del altar del beato *Dayerbe*.

Després de la prédica 's farà veurer que 's vol fer molt, pero no 's farà res per temor de que la prédica no porti *segona part*.

A la taula petitoria hi haurán láminas del emprerit municipal ab varias senyals d' unglas marcadas.

No 's cantarán goigs porque ja van cantarlos *allavants*.

Telegramas

«Del nostre cable particular»

Melilla, 26.—4 matí. —Toqueu las campanas!.. á més dels taulons; ya tenim un caball. (Sens novetat).

Id. 26.—5 idem.—Per ara sens novetat, contant menjarhi 'l gall del any que ve. (Sens novetat).

Id. 26.—6 idem.—Lo general hasta parla ab los oficials. Dona gust sentirlo. (Sens novetat).

Id. 26.—7 idem.—Hem enterrat l' artiller. (Sens novetat).

Id. 26.—8 idem.—Lo sultan ja no ve, per ara; pero ve son fill, son germá y algún altre parent de la dona. (Sens novetat).

FORA QUENTOS

*Com no soch llauné
no faig embuts.*

¿Vols saber perquè no 't vull?
¿Vols noya, que molt clá 't diga
perqué 't deixo aixis plantada?
¿Perqué lo meu cor t' olvida?
¡Y tu gosas preguntarm'hol
A complauret vaig Emilia
y no 'm culpis pás á mi
si tas faltas ¡pobra ninal
retrech en lletras de motllo;
tu ho has volgut; ¡doncas sigal

Tens per boca un grós forat
que hi cap un pá de sis lliuras
y 'l teu nas, si te 'l tallavan
prou pesava tersa y mitja;
los teus ulls, no ho duptis pás,
son petits com de formiga,
y tas orelles sols semblan
plata-formas del tranvia,
tens mes bigotí que jo,
per dents gastas teclas *finas*
y son tas camas de *ganguil*
y 'ls teus brassos, dos anguilas;
Més encara aixó no es res,
escoltam un altra mica,
y veuras com tinch rahó
d'enjegarte aixís á dida:
T' agrada un xich massa 'l *mam*
vás massa sovint á missa,
y ets á mes d' aixó molt *faba*,
deixadota y presuwida,
Tens además molts cosins
y aixó á mi 'm fá mala espina,
no saps ferte ni un vestit,
y no portas may camissa
per la mandra de rentarla
(saps que ho sé de bona tinta)
Ja veus noya que si 'm caso
ab tú hauria tret la rifa,
conque Emilia fora *qüentos*
y no 'm moguis mes bronquina
puig sols fará cás omis.
de tantas faltas reunidas
si sabia que lliguessis
los gossos ab llangonissas.

JOSEPH M.ª BERNIS.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL-LUSTRAT Y LITERARI

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Espanya y Portugal, trimestre.	1'50 pessetas.
Cuba y Puerto Rico, id.	2 »
Extranger, id.	2'50 »
Número corrent.	0'10 »

NOTA.—Tota reclamació podrá dirigirse á l' Administració y Redacció del periódich, carrer de Sant Ramón, número 5;

LITOGRAFIA BARCELONESA DE RAMÓN ESTANY

ATENEU BARCELONÉS
BIBLIOTECA

—Sempre vaig pensarmho que en alló d' Ayerbe hi havia hagut los seus Coffis y mossis...

COLEGIO UNIVERSAL

DE 1.ª Y 2.ª ENSEÑANZA
Incorporado al Instituto de esta Provincia.

—Calle Ancha, 59—BARCELONA—
(Edificio «Niu Guerret»)

Primero en España en donde se enseñan todos los
IDIOMAS EUROPEOS

Preparación para la carrera de INTERPRETES.

COMERCIO

Correspondencia comercial, Cálculo mercantil y Teneduría
de libros—Clases de Teneduría é Idiomas de 8 á 10 noche.

Se admiten pensionistas, medio pensionistas, recomendados y
externos.

OBRAS DRAMÁTICAS

DE

RAMON BORDAS Y ESTRAGUE

*** Que en obsequi als favoreixedors de LA TOMASA ***
se concedirán ab un 25 per 100 de rebaixa

Aplech de 10 obras distintas de 20 rs. á 15 rs.

Ateos y creyents (drama). . de 4 rs. á 3 rs.

Lo mohiment continuo (comedia 4 rs. á 3 rs.

De venta en la administració

—5. SAN RAMÓN, 5.—BARCELONA—

LAMPISTERIA

DE

JOAN MESTRES Y TAPIES

Construcció y colocació de aparatos per
gas, electricitat, oli, petroli, y espelma.

Rambla del Centro, 35. BARCELONA

FÁBRICA DE DULCES

— DE —

FRANCISCO GERDÁ

— CALLE ELISABETS, 3, BIS —

BARCELONA

Gran surtido de Grajeas de todas clases, Almendra,
Anises, Confitos, Confituras secas y con Almibar,
Pasta de Membrillo, Gelatinas.

Todos dichos géneros á precios muy ventajoso

CALLE ELISABETS, 3, BIS